

СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

Трудно е да се степенуват постиженията на Софийската филхармония в нейното участие на тези годишните „Мартенски музикални дни“. Тя изяви всички белези на висок професионализъм, който пролича още в началната пиеса на премиерния конкурс. Балетната сюита „Жар птица“ от Стравински бе изпълнена с техническа лекота и пишна многобагреност. Димитър Манолов дирижира наизуст, уверено и с усет за ритмично-тембровите „капризи“ на автора, но малко сдържан към неговата бликаща фантазия. И все пак постигна най-трудното: общото изграждане (пред вид на специфичната фрагментарност) и приказно-фолклорна атмосфера. Солата в духовите инструменти бяха пластично изваяни, а шрайхът по каза лиричната мекота и разбира не на типичната за Стравински „скърцозност“.

Останалата част от програмата включваше Концерт за цигулка и оркестър от Лазар Николов и революционната симфония „Сватба“ от нар. артист Любомир Пипков. Два съвременни български произведения, посрещнати сърдечно от публиката за големите им художествени качества и отлично изпълнение.

Едва ли може да се желае подобно интерпретатор от засл. артист Боян Лечев който не само преодоля трудната техническа фаза на концерта, но разкри и характерния стил на автора. Изя-

щен в лиричните моменти, Лечев намери хитливата острота и динамичност в заключителното алерго.

Най-висока точка на концерта, по мащабност на творбата и по внушителност на изпълнението, бе революционната симфония „Сватба“ на Любомир Пипков. Писана през тридесетте години, пиесата звучи с удивителна свежест, емоционалност и революционен патос. Върху силното едноименно стихотворение на поета Никола Фурнаджиев композиторът е развил оригиналната си инвенция, използвайки метро-ритмичното и тематично богатство на народния фолклор. Хоровата и оркестрова партия са тирани равностойно, в широк симфоничен план — особеност, която диригентът Димитър Манолов е разбрал и вложил в основата на своята концепция. Баласирайки хор и оркестър, изтъквайки саислово-драматургичното развитие на творбата, той диференцира отделните моменти в рамките на едно цялостно оптимистично виждане. Затова освен отличната професионална защита „Сватба“ получи и поетично-социална монументалност, превърна се в силен акцент на тазгодишното фестивално съвещение.

На втория концерт прозвуча рядко изпълняваната симфонична поема на Веселин Стоянов „Къвова песен“ — произведение, създадено през петдесетте години, с голям емоционален заряд. Диригент

тът Иван Маринов извлече яркостта кантиленност, така щедро застъпена и в тази творба на автора, изгради я в разгннат драматургичен план, подчертавайки епично-поетичния ѝ патос. Поемата прозвуча „на един дъх“ и напомни за големия наш покоен композитор и неговото витално творчество.

Концертът за цигулка и оркестър от Брамс отдавна не бе имал такъв изпълнител на русенска сцена. Лауреатът на международни конкурси Стойка Миланова пока за блестяща форма и здрава романтична концепция в тълкуването на Брамсовата музика. Заедно с диригента тя „промисли“ творбата симфонично, с бликащо въдохновение, което спори лирични и драматични епизоди, поетичната песенност с енергичната Брамсова устременост.

Последното произведение, изпълнено за първи път в Русе, остави силно впечатление с богатата инвенция на автора и внушителното изпълнение на диригента и оркестъра. „Метаморфозите“ на Ойген Сухонъ са вариации на различни теми, но идейно обобщени. Замислена като апотеоз на живота, творбата притежава и силни драматични епизоди, кошмарните спомени от войната. Иван Маринов постигна вътрешния смисъл на тази контрастност, като изведе финалното обобщение до завладяващ оптимизъм.

НИКОЛА НЕДЕВ